podzim 2015

TLUČENSKÝ ZPRAVODAJ

Skauting, Aerobik 2
Fotbal 3
Pověst o Draganci 4
Fotografie z oslav 900 let 6

Uhelná dráha

Iron Monument Club Plzeň ve spolupráci s partnery zahájil v letošním roce provoz muzeální železnice Uhelná dráha DIOSS Nýřany. Slavnostní zahájení provozu muzeální železnice proběhlo ve dnech 12. a 13. září 2015 u příležitosti výročí 150 let provozu uhelných drah na Nýřansku, 110 let veřejného provozu na těchto tratích a 95 let osobní dopravy na trati Nýřany – Heřmanova Huť. Nad celou akcí převzal záštitu hejtman Plzeňského kraje pan Václav Šlajs.

Na železničních tratích Plzeň - Domažlice, Nýřany - Dioss, Nýřany - Heřmanova Huť a Nýřany - Krimich byly vypraveny historické parní a motorové vlaky.

Pro širokou veřejnost byla připravena výstava lokomotiv, historických drezín a dalších železničních vozidel. K vidění byla i výstava železničních modelářů. V každé obci na trati do Heřmanovy Huti i v podniku Dioss proběhl bohatý doprovodný kulturní program.

Největším překvapením pravděpodobně bylo zprovoznění trati Nýřany-Dioos, která se ještě nedávno ztrácela pod nánosy hlíny a její vedení šlo spíše už jen odhadovat. Dýmající "Šlechtična" (parní lokomotiva), viz fotografii výše), zaparkovaná před plotem výrobního podniku Dioss pak mnohým mohla připadat jako splněný sen.

Pro obyvatele Tlučné bylo ale nejzajímavější svezení po staré vlečce k bývalému dolu Krimich, podél které šly zatím podnikat pouze procházky, nebo projet na kole.

Akci doplnil i provoz historického autobusu Karosa SL11 na lince Dioss - zámek Rochlov.

Doufejme, že podobných akcí bude více a kolem Tlučné se po kolejích budou prohánět kouřící zázraky staré techniky s typickou vůní oleje a sazí.

vydává Obecní úřad v Tlučné | povoleno MK ČR E 12277 www.obec-tlucna.cz

Zpravodaj podzim 2015.indd 1 22. 9. 2015 13:43:14

Výletní chata Bílého vlka

Bylo velmi slunné páteční poledne a osm odvážných roverů a rangers se vydalo na výletní klubovou chatu. Autobusem jsme se dostali nejprve do Plzně a odtamtud poté do Rožmitálu pod Třemšínem. Vzhledem k tomu, že jsme jeli autobusem a ne vlakem, nás cestou netrápilo žádné zpoždění, jen hrozné vedro :). V Rožmitále jsme nakoupili pár nejnutnějších nutností (třebas hořčici za 4,90... nekup to) a vydali se na dlouhou, strastipnou a kopcovitou cestu k hájovně Na Dědku. Když jsme se tam konečně doplahočili, naskytl se nám výhled na naše obydlí pro příští dva dny. Hájenka byla doopravdy velmi hezká a bylo v ní poměrně chladno, což bylo super! Večer jsme si u táboráku snědli pár špekáčků a zazpívali si i několik písniček. Všichni jsme šli spát v rámci možností brzy, jelikož nás další den čekal výlet někam do neznáma, tak abychom byli řádně odpočatí.

Ráno nás vzbudil blesk foťáku (děkujeme Tomsíku), každopádně pár nejmenovaných jedinců se z postele vyhrabalo až v deset. Po snídani už byl vlastně skoro čas na oběd, tak jsme šli pouze do nedaleké CHKO, v níž se mělo nacházet hned několik druhů zřídka se vyskytujících rostlin. Bohužel jsme žádnou nespatřili. Po obědě sestávajícím z čínských polévek, fazolí či rýžových nudlí jsme se vydali na rozhlednu Třemšín, která tam vlastně nebyla a poté na Hengst. Hengst je takový nevýrazný kopeček a nikomu se tam moc jít nechtělo, každopádně to za tu námahu rozhodně stálo, cestou tam jsme procházeli doopravdy překrásnou krajinou. Když jsme se konečně dostali na ten super kopeček, zjistili jsme, že tam vlastně také nic není a pomalu ale jistě jsme se chystali jít zpět. Cesta se maličko protáhla a nakonec jsme zjistili, že jsme za odpoledne nachodili 16,5 km! Večer jsme opět zpívali a hodovali u ohně.

V neděli ráno jsme se rychle nasnídali a poté už šli jen balit, jelikož po poledni jsme měli odevzdat klíče od hájenky. Cesta zpět nebyla tak hrozná jako cesta tam. Ačkoli sluníčko svítilo velmi intenzivně, zvládli jsme to vcelku rychle. V Rožmitále jsme si ještě koupili něco k jídlu, pokecali s absolutně neznámým člověkem a hurá domů.

Soustředění aerobiku

Na 5.ročník soustředění společně s děvčaty z aerobiku vyrazil na Přimdu i klub florbalistů.
Náš pěti-denní sportovní pobyt byl plný tréninků, soutěží a her, a nechyběla ani strašidelná stezka odvahy na hrad za Bílou paní. Po náročném cvičení jsme si byly protáhnout svaly v bazénu. Začaly jsme také s nácvikem nové choreografie pro sezonu 2015-2016. Doufáme, že budeme ze závodů vozit medaile a že - jako v letošním roce - postoupíme i příští rok na republikové finále soutěže ČESKO.

Všichni jsme si soustředění užili a těšíme se na příští rok!!! (Miluš a Ivet)

SOUTĚŽ

Milí spoluobčané,

OÚ Tlučná vyhlašuje veřejnou soutěž pro občany a přátelé obce Tlučná

Tlučná v textu a obrazech

Soutěž je vyhlášena ve třech kategoriích:

1) Povídka na téma Tlučná

2) Fotografie s tématem Tlučné

3) Kresba s tématem Tlučné

Všechny došlé příspěvky budou zveřejněny na webu Tlučenského zpravodaje, nejlepší z každé kategorie pak v prosincovém tištěném vydání Tlučenského zpravodaje.

Příspěvky prosím posílejte na e-mailovou adresu dennysak@gmail.com do soboty 31. října 2015. Po tomto datu budou mít možnost čtenáři webu Tlučenského zpravodaje hlasovat pro nejlepší díla ve všech třech kategoriích. U příspěvku prosím uveďte vaše jméno, věk a e-mailovou adresu.

Příspěvky budou průběžně vystavovány v knihovně a na dalších příhodných místech v Tlučné.

Příspěvky budou rozlišovány do podkategorií podle věku soutěžících (děti/mládež/dospělí)

*Fotografie je pouze ilustrativní a nemají navádět k retrostylu :)

Florbalisté vstupují do další sezóny

Se začátkem nového školního roku startuje i nová sezóna pro naše florbalisty. Podívejme se nejprve na to, jak jsme ukončili tu minulou.

Na konci června se opět konal společný florbal pro všechny příznivce. Naši nejmladší svěřenci si přivedli své rodiče, sourozence a kamarády, aby si společně zahráli. Po ukončení sportovní části a rozloučení se všemi účastníky si děti pochutnaly na dortu, který byl pro ně speciálně připraven. Starší a mladší žáky čekal jiný program. Společně si se svými trenéry vyrazili do Nýřan zahrát bowling. Obě akce byly velmi vydařené a vytvořily příjemnou tečku za uplynulou sezónou.

Na konci srpna se konal už šestý ročník soustředění, kterého se tentokrát účastnilo 55 dětí. Na soustředění vyrazily všechny žákovské kategorie florbalu společně s děvčaty z aerobiku. Již po třetí jsme vyrazili do sportovního areálu na Přimdě, kde jsme strávili příjemné čtyři dny.

Po zkušenostech z minulých ročníků víme, že se dětem v bazénu líbilo, tak jsme si tam letos vyšlápli hned dvakrát. Děti se těšily od chvíle, kdy spatřily na bazén na rozpisu. Následovaly venkovní i halové tréninky, které dětem vyplnily veškerý čas.. Počasí po dobu soustředění bylo ideální, svítilo sluníčko a bylo krásně. Mladší děti se kromě tréninků věnovaly také skupinovým hrám a soutěžím. Nechyběla ani večerní stezka za Bílou paní. Soustředění se velmi vydařilo a všichni se těší na další ročník.

Tuto sezónu budou starší žáci znovu bojovat v Bohemia lize malého florbalu (BLMF). Letos se soutěže účastní osm týmů a naši svěřenci to rozhodně nebudou mít jednoduché. To samé platí pro mladší žáky, kteří budou v BLMF hrát svou třetí sezónu.

Naši nejmladší florbalisté v kategoriích elévů a přípravky si letos stejně jako v loňském roce zahrají soutěže ČFbU v Plzeňském kraji. Jako každým rokem i letos čeká spoustu florbalistů přechod do vyšší věkové kategorie a to je pro hráče vždy velmi obtížné. Hráči si musí zvyknout například na vyšší rychlost hry nebo větší hřiště. Všechny kategorie tedy mají před sebou spoustu práce a my jim přejeme úspěšný vstup do sezóny a mnoho úspěchů.

Aktuální informace a fotografie naleznete na www.florbal-tlucna.cz

Fotbalové střípky

Začal nový fotbalový soutěžní ročník 2015/16 a začal hned revoluční změnou.

Odzvonilo tradičním registračním průkazům a přešlo se na elektronický systém. Zápisy o utkáních, přestupy a hostování, vyúčtování rozhodčích atd., vše teď probíhá elektronickou cestou. Zakoupili jsme notebok, zavedli internetové připojení do kabin, určili hlavního administrátora. S tím souvisela i celá řada organizačních opatření, které jsme museli do zahájení soutěží zajistit.

Pepa Hágr, náš administrátor vše ale svou usilovnou prací zvládl. Sice není vidět, ale já se před ním hluboce klaním a smekám klobouk. Bez jeho přičinění nevím, nevím, zda by jsme to s takovou elegancí dokázali, ale podařilo se.

Z finančních důvodů jsme starší žáky přihlásili do soutěže na Plzni-městě, protože je to blíže, než jezdit na druhý konec našeho okresu. Nevím kolik je na městě fotbalových klubů, ale do soutěže MPSŽ se přihlásilo i s Tlučnou 6 celků (slovy šest!!!) a před zahájením stáhlo přihlášku družstvo S. Lhoty. Soutěž se tedy bude hrát čtyřkolově.

V letní přestávce jsem zadali a nechali udělat renovaci travnaté plochy t. j. propískování, pohnojení a postřik proti plevelům. Za brankou ke koupališti byla natažena ochranná síť, aby míč nelétal až ke garážím. Dále začne dlouho očekávané oplocení hřiště v přední části od sídliště, aby nedocházelo k ničení majetku.

Revoluční změna ovšem nenastala na výkonech jednotlivých mužstev. A celek má po třech odehraných kolech na svém kontě 3 body. Na domácím trávníku dvakrát prohrálo, nedalo ještě branku a ve své síti lovili míč již pětkrát.

Mládežnická družstva si zatím vedou znamenitě, dorost po třech kolech 9 bodů a poměr branek 22:3.

Starší žáci a obě přípravky zahájili soutěže o 14 dní později a mimo žáků první kolo suverénně ovládli.

Pokud chcete vidět vše na vlastní oči a udělat si samostatný úsudek o výkonech jednotlivých celků, přijďte na hřiště, jste srdečně zváni.

J. Netrval.

To nejdůležitější z obecního zastupitelstva

Zastupitelstvo obce na svém 4. zasedání konaném dne 10.09.2015 mimo jiné schválilo:

1. III. a IV. úpravu rozpočtu obce Tlučná pro rok 2015
2. Demolici objektu č.p. 69 (stará školní budova)
3. Podání žádosti o dotaci ZŠ s MŠ Tlučná do programu „Podpora polytechnické výchovy v mateřských a základních školách v Plzeňském kraji v roce 2015“
4. Přijetí účelové finanční dotace ve výši 40 000,- Kč pro SDH Tlučná

Úplná znění usnesení obecního zastupitelstva jsou k dispozici na úřední desce OÚa na obecních webových stránkách.

Pověst o lesu Draganci

Všechny postavy a děje jsou zcela smyšlené

To bylo tak... les Draganec, který dnes leží přibližně mezi Tlučnou a Vejprnicemi už je jen odleskem své vlastní slávy. Kdysi dávno, když ještě Tlučná sestávala jen ze Špachmanovy hospody, čerstvě postavené tvrze zhýralého šlechtice Matěje Haranta, rybníku a asi tří chalup, byl Draganec prakticky všude okolo. Samozřejmě se tehdy ještě nejmenoval Draganec, byl to prostě jen ten "Zatracenej les co je všude".

Tlučná byla prakticky jen větší vyklučená paseka, přes kterou tekly dva potoky. Jeden za pár set let zmizí úplně a ten druhý dostane jméno Vejprnický. Po lesích se prohání poustevník Haur, divoká zvěř, sem tam nějaký uhlíř a to je asi tak všechno. I když... občas, asi tak jednou za rok, se z lesa ozve strašlivý řev, nad stromy se vznese černý oblak dýmu a je o jednoho uhlíře méně. V lese totiž řádí drak. Nikdo ho samozřejmě nikdy neviděl, ale co jiného by to bylo, že? Obvykle lidé najdou jen milíř doslova vyhozený do vzduchu, výjimečně i kousek nohy, ruky, nebo něčeho ještě horšího, okolo je to zdupané, stromy zpřerážené, no prostě hrůza.

V tuhle chvíli přichází na scénu kdo jiný, než hostinský Špachman. Podobné události mu totiž ubírají zákazníky. Matěj Harant u něj sice skoro každý večer chlastá jak osmibarevná duha, ale to jaksi na celou hospodu nestačí. Chce to i pocestné a místní opilce. Místní opilci vcelku chodí, ale ti pocestní začínají nějak mizet, říká si Špachman, a protože není úplně hloupý, dává si dvě a dvě dohromady. Vyjde mu čtyři.

Špachman pověsti o drakovi věřil tak na půl. Znal své sousedy, co toho nakecají, zvlášť, když jim prodá svoji kořalku, ale na druhou stranu se byl v lese párkrát podívat a viděl tu spoušť, co tam zbyla. Takže mu vrtalo hlavou, jak je to doopravdy. Na existenci draka nevěřil, protože pověrčivý člověk nemohl být v té době úspěšným podnikatelem, spíš tak knězem nebo obecním bláznem. I rozhodl se Špachman celé věci přijít na kloub.

Nejprve zašel právě za poustevníkem do lesa. Nebylo pro něj nijak těžké ho najít, stačilo na kraj lesa nastražit otevřenou láhev kořalky a poustevník se do půl hodiny ukázal sám.

"Hele," povídá mu Špachman, "co jsi v lese viděl? Jsi tam zalezlej prakticky pořád a netvrď mi, že se celou dobu jenom modlíš..."

"Kanec!" vybafnul na něj posutevník, sebral láhev a mastil zpátky do lesa.

Jo, to´s mi fakt pomoh, pomyslel si Špachman a šel se podívat sám. Nějací uhlíři tou dobou v lese ještě zbývali, takže se rozhodl pro vyšetřovací metodu na tu dobu nezvykle progresivní - šel se jich prostě zeptat, jak se věci mají. Uhlíři, lidé pobývající v lese od rána do večera podobně jako poustevník Haur, jen s tím rozdílem, že od rána do večera pracující, nebyli žádnými intelektuály. Konec konců, když pracujete s ohněm, je dobré se na tu práci soustředit a nemyslet na blbiny, jinak jste rychle bez obočí, bez vlasů a když cuknete fakt pomalu, tak i bez plodné budoucnosti.

Špachman našel tři, a všichni byli lehce přiopití. Nutno podotknout, že jeho vlastní kořalkou, co jim prodal minulý týden. Díky tomu jejich už tak slabé vyjadřovací schopnosti utrpěly další snížení kvalitativní úrovně a spíš blábolili, než že by Špachmanovi poskytli nějakou smysluplnou informaci. Sice se v tom dalo poznat slovo drak, ale stejně tak vtom šlo poznat i slova "další", "kořalka" a "sleva". Tomu poslednímu ale Špachman už z principu nevěnoval pozornost, protože nesnášel sprostá slova všeobecně.

Co tedy zbývalo? Špachman si sehnal na týden za sebe do hospody náhradu (ano, pak se s ní oženil, ale to je úplně jiná tragédie, teď se bavíme o drakovi), zamaskoval se za muchomůrku tygrovanou, nabalil si do pytle dost jídla a vydal se do lesa šmírovat uhlíře.

Šest dnů se nedělo nic a Špachman už to vzdával a začínal se těšit zase domů, do hospody, když v tom se poslední večer u milíře, který pozoroval odehrála zásadní událost.

Uhlíři i jeho dva pomocníci samozřejmě chlastali u ohně, ládovali se k tomu fazolemi z pánve a vedli blábolivé plky. A jak už byli v opileckém dovádění, nenapadlo je nic lepšího, než nejdřív šplíchat kořalku do ohně a radovat se z toho, jak oheň vždycky najednou jasně zaplane, a potom i na sebe. Asi tak u sedmé vyšplíchané lahve se rozhrnulo křoví a z něj vykráčel mohutný kanec.

Krví podlitýma očima pozoroval chvíli oheň, chvíli ožralé uhlíře a nemohl se rozhodnout, na co zaútočí nejdřív. Kanci z boku trčel zbytek šípu, velmi pravděpodobně pozůstatek jednoho z lovů Matěje Haranta a kanec byl naštvaný na celý svět a na ty dvounohé blbečky zvlášť. Úplně normálně si v lese žil, chrochtal, žral bukvice, běhal za kančicí Máňou a najednou pic ho kozu do vazu, jeden z nich to do něj napálil z luku. A kanec ho hledal. A občas i našel. Bylo mimo jeho rozpoznávací schopnosti poznat, jestli to je ten konkrétní dvounohý jedinec, kterého hledá, nebo nějaký jiný, ale bylo mu to jedno.

Nakonec se rozhodl pro útok na uhlíře, zafuněl, sklonil hlavu, zahrabal a vyrazil. Uhlíři ho spatřili, zařvali a vyrazili taky. Chvíli se honili kolem doutnajícího milíře, až se konečně jednomu z nich podařilo zakopnout a hodit děsivou tlamu přímo do ohně.

No, když vezmete uhlíře nasosaného sedmdesáti a více procentní kořalkou, s lahví téže hořlaviny v ruce, chvíli po tom, co se nacpal fazolemi a smícháte ho s ohněm poblíž milíře, který sám o sobě je jen časovanou bombou, co se asi může stát? Ví Bůh. Tedy správně výbuch. A ten se také stal.

Chytnul uhlíř, chytla kořalka, chytnul milíř, tentokrát zvenku, chytli i ti dva zbylí ožralové a nastal intenzivní požár lokálního charakteru, který se nerozšířil do zbytku lesa jen proto, že kolem milíře to bylo vykácené a udupané. Jinak to ale fajrovalo pěkně. Trvalo to zhruba do svítání. Z jednoho křoví to nevěřícně pozoroval Špachman, z druhého stejně konsternovaný kanec. Vždycky to totiž skončilo stejně - než k těm troubům doběhl, začali hořet.

Jak dopadl kanec nevíme, ale asi se časem toho šípu zbavil, stejně jako touhy vyhubit lokálně lidstvo a žil šťastně s Máňou až do smrti a měli spolu spoustu veselých a roztomilých malých selátek. Nebo taky ne a sežral ho Haur ještě ten týden, ale to je úplně jedno. Důležité je to, že Špachman odhalil dračí záhadu, ale protože opravdu nebyl hloupý, použil novou znalost k něčemu, co nemělo mít ještě pár set let jméno - marketingu. Nechal si u řezbáře udělat stylizovaný vývěsní štít, který zobrazoval draka a kance, jak spolu zápasí na život a na smrt, ten pověsil na svoji hospodu a za pár grošů, nebo co to tenkrát platilo vyprávěl svým hostům poutavou historku. A rozkřiklo se to a pocestní se vrátili a hospoda nezkrachovala.

A to je všechno. Někdy jsou pověsti jen odrazem obyčejného podnikatelského záměru.

(Příště si povíme něco o Kačích loužích)

Sedmdesát let v manželství? Chce to žít rozumně a trochu si užívat

Vzali se pouhých pár měsíců po skončení druhé světové války a jejich vztah trvá spokojeně až dodnes. Milada a Václav Eksteinovi jsou v manželství již úctyhodných sedmdesát let a v sobotu v Tlučné na severním Plzeňsku oslavili v rodinném kruhu platinovou svatbu.

Oslavy, na níž nechyběl svatební dort, ale ani tradiční manželský polibek, se kromě rodiny a nejbližších přátel účastnil také starosta Tlučné Stanislav Volf. Podle něho je tak dlouhé společné soužití obdivuhodné.

A co je podle manželů pro úspěšný společný život důležité? „V první řadě si myslím, že se musí žít rozumně, nehádat se, ale také si alespoň trochu užívat života," říká ženich Václav Ekstein. Ačkoli mu za pár měsíců bude dvaadevadesát let, sám tvrdí, že běhá, jako kdyby mu bylo o několik desítek let méně.

S Václavem Eksteinem se pojí i pozoruhodný životní příběh. V roce 1944 se nevyhnul totálnímu nasazení a pracoval jako tlumočník v Německu. „V tu dobu jsem ovládal hned několik jazyků. Mluvil jsem plynně holandsky, německy, francouzsky, polsky a samozřejmě česky. Díky vzdělání, kterého se mi v mládí dostalo, ještě dnes hovořím francouzsky a německy," vzpomíná ženich, který prožil své dětství v Belgii.

Manželé dnes nejraději vzpomínají na dobu, kdy cestovali po celé Evropě. „Zachovali jsme si spoustu krásných vzpomínek. Krásné to bylo v Berlíně, v Bruselu, ale také například v Amsterdamu. Pokud nám přálo zdraví a měli jsme dost peněz, tak nám bylo hezky všude," říká Václav Ekstein, na kterém jeho věk není vůbec znát.

V rámci výročí došlo i na vzpomínky na svatbu, která se konala ve Kdyni 15. září 1945. „Tenkrát jsme byli hodně mladí. Mně bylo jednadvacet, manželce teprve šestnáct let. Svatbu jsme měli v kostele, moc se povedla a dodnes se k ní rádi v našich vzpomínkách vracíme," uzavírá ženich.

S laskavým svolením autora (Jakub Poštolka) převzato z Plzeňského deníku.

Sportovní talent Andrea Zelenková

Od kdy se věnuješ volejbalu?
K volejbalu jsem se dostala přes rodiče, oba ho totiž hráli a já jsem se s nimi mnoha turnajů účastnila už jako malá. Sama jsem začala se šestkovým volejbalem asi ve 3. třídě, kdy si mě našla trenérka Ladislava Pešťáková, pod kterou jsem pak hrála za mladší žákyně. Jako další mě trénovala Kateřina Svobodová, pod jejím vedením jsem prošla kategorií starších žákyň. Tuto kategorii poté převzala Petra Netrvalová, která mě následně trénovala i v kadetkách. S beachvolejbalem jsem začala až začátkem roku 2015.

Dostala jsi se i do přípravného týmu české reprezentace. Jak se ti to povedlo?
V roce 2013 jsem se zúčastnila Memoriálu M. Kafky. Na tuto akci jede každý kraj reprezentovat vybraných 12 nejlepších hráček a na základě podávaných výkonů jsou jim případně nabízena místa v přípravném týmu reprezentace. Tuhle nabídku jsem dostala i já. Znamenalo to, že jsem se v dalších měsících účastnila speciálních kempů zaměřených na předvýběr hráček pro reprezentaci. Dostala jsem se sice do úzkého výběru, ale kvůli zdravotním problémům jsem nakonec musela odstoupit. V té době jsem skončila i s šestkovým volejbalem a poté se začala věnovat beachvolejbalu.

Jak často máš tréninky a co všechno zahrnují?
Když jsem hrála šestkový volejbal, měla jsem povinné tréninky třikrát týdně. Od té doby, co hraju beach, si rozvrhuju tréninky sama a záleží tak jen na mně a mé spoluhráčce, jak dobře se připravíme.

Které turnaje za poslední dobu pro tebe byly nejdůležitější a jak jsi je zvládla?
Nejdůležitější bylo UNIQA Mistrovství ČR v plážovém volejbalu v kategorii U16 v Chodově u Karlových Varů, které se konalo na konci června. Hrála jsem s Adélou Benediktovou, svojí současnou stálou spoluhráčkou. Skupinu jsme vyhrály hladce, v následném pavouku jsme ale nestačily na favoritky Karin Žolnerčíkovou a Julii Honzovičovou. Vzápětí jsme ale úspěšně prošly přes opravného pavouka a v druhém vzájemném souboji jsme již favoritky porazily a staly se tak vítězkami.

Co považuješ za své největší sportovní úspěchy?
Svoji první olympiádu dětí a mládeže, která se konala v Uherském Hradišti, kde jsme s týmem skončily na třetím místě, dál Kafkův memoriál, kde jsme obsadily první místo. Z beachvolejbalu potom čtvrté místo na letošních Hrách VII. letní olympiády dětí a mládeže, které se konaly v Plzni, a již zmíněné první místo na MČR.

Podívala ses už se sportem i za hranice republiky?
Byla jsem, ještě s mladšími žákyněmi, na turnaji v Německu a od roku 2011 také v září s mamkou pravidelně jezdíme na sokolský turnaj žen do Švýcarska, odkud jsme v roce 2013 přivezly zlaté a o rok později stříbrné medaile.

Máš nějakou metu, které bys ve sportu chtěla dosáhnout?
Asi zahrát si v zahraničí, ideálně v Brazílii.

Co tě čeká v nejbližší době a na co se nejvíc těšíš?
Teď během léta mě čeká Mistrovství ČR U22 v Jihlavě a Staropramen Cool Cup v Praze, tedy poslední letní turnaje. Následovat budou tréninky, kemp v Itálii a pak začátek halových turnajů.

Věnuješ se také cheerleadingu (roztleskávání). Jak a kdy ses k němu dostala?
Někdy na jaře loňského roku, šla jsem to zkusit díky spolužačkám, které samy v klubu Pilsen Jaguars už byly a chytlo mě to.

Co všechno si pod pojmem cheerleading představit?
Tréninky dvakrát týdně zahrnující skoky, výkopy, akrobacii, pokřiky a konkrétně u nás je hlavním prvkem tzv. stavění, tedy vzájemné zvedání se např. do živých pyramid.

Přestože jsi roztleskávačkou teprve krátce, už máš za sebou nejeden úspěch. Je to tak?
S týmem jsme skončily na druhém místě na Cheer Cupu, který se konal na konci dubna v Plzni, a se stříbrnou medailí jsme odjížděly také z Mistrovství ČR 2015 z Prahy.

A i když jsou prázdniny, musí přijít poslední otázka. Jak se ti daří kombinovat sport se školou?
S tímhle jsem problém nikdy neměla, vzhledem k tomu, že jsem se nepotřebovala moc učit a tréninky byly odpoledne. Občas jsem chyběla jen kvůli turnajům a kempům, ale na moje výsledky to zásadní vliv nemělo. A teď o prázdninách už vůbec nemám problém. Uvidíme od září, kdy začnu chodit na Střední zdravotnickou školu v Plzni, jak to půjde dohromady.

Zpráva o oslavách

I přesto, že počasí v sobotu 27. června dopoledne dělalo, co mohlo, aby občany odradilo od účasti na hlavní části oslav 900 let od první písemné zmínky o obci Tlučná, tenhle tah se mu nevydařil.

Po 12. hodině déšť ustal a kolem hasičské zbrojnice se začali scházet zástupci z řad jednotlivých obecních spolků, aby společně ve slavnostním průvodu došli na fotbalové hřiště a zahájili tak celé oslavy. Přivítala je téměř obsazená tribuna a mohl odstartovat program. Samozřejmě nechybělo zahájení, během něhož byla mimo jiné představena Kronika obce Tlučná, tedy rozsáhlá publikace o historii obce vytvořená panem Jiřím Pittrem, kterou bylo také možné si zakoupit.

Na pódiu se v průběhu odpoledne vystřídala taneční vystoupení v podání folklorního souboru Máj, tlučenských aerobiček a gymnastek, zahanbit se nenechaly ani děti ze ZŠ s MŠ Tlučná a představily se také skupiny Švejk Šraml, Strašlivá Podívaná, Maxim Turbulenc nebo Kabát Revival.

Každý si snad přišel na své, to lze soudit z pohledu na několika set četný dav v areálu a také pěkné fronty v připravených stanech s občerstvením. Večerem pak účastníky provedla skupina historického šermu Pantaleon, která předvedla šermířské souboje a po setmění ještě ohnivou show.

V hlavním stanu se mezitím rozeběhla také taneční zábava. Všeobecné veselí přerušila až blížící se jedenáctá hodina, kdy se zraky všech začínaly stáčet k nebi v napjatém očekávání slíbeného ohňostroje. A jak se povedl? Kdo vydržel, určitě nelitoval. Pro někoho byl krásným závěrem vydařených oslav, pro jiného možná začátkem zábavy, která vydržela až do brzkých ranních hodin.

A na závěr nezbývá než poděkovat organizátorům, účastníkům, sponzorům a v neposlední řadě všem, kteří si tento slavnostní den nenechali ujít.

Michala Mathauserová

Více fotografií a videa z oslav najdete na stránkách www.obec-tlucna.cz

22. 9. 2015 13:43:28
Zpravodaj podzim 2015.indd 8

3. ročník Memoriálu Rudolfa Homolky a Lubomíra Filipa

Rok se s rokem sešel a je tu opět další ročník Memoriálu Rudolfa Homolky a Lubomíra Filipa. Třetí ročník této hasičské soutěže v netradičním požárním útoku se uskutečnil v sobotu 5. září 2015 v areálu hasičské zbrojnice SDH Tlučná. Akce byla zahájena nástupem soutěžních družstev, při kterém byli přivítáni všichni soutěžící, rozhodčí, vzácní hosté a samozřejmě i starosta obce pan Stanislav Volf.

Po krátkém přivítání se ujal slova pan starosta obce, který poděkoval všem hasičům za jejich činnost a nasazení při likvidaci požárů v uplynulém období nadměrného sucha a teplého počasí. V průběhu svého proslovu přečetl všem přítomným děkovný dopis, který obdržela naše obec od starostky OSH Plzeň--sever paní Aleny Foldové. Předmětem tohoto dopisu bylo rovněž velice vřelé poděkování za odvedenou práci a nasazení při likvidaci mimořádných událostí spojených především s likvidací požárů v uplynulém již zmíněném období horkých letních dnů. Tato pochvalná slova a vyjádřené uznání jsou pro nás zavazující a současně i tzv. hnacím motorem pro naší další činnost.

Letošního třetího ročníku naší netradiční hasičské soutěže se zúčastnila celkem dvě družstva žen z SDH Bolevec a SDH Nýřany. V kategorii mužů soupeřila družstva SDH Bolevec, SDH Zbůch a SDH Tlučná. Vzhledem k malému počtu soutěžních družstev, bylo rozhodnuto o dvoukolovém hasičském klání, přičemž se jako rozhodující počítal lepší dosažený čas z jednotlivých pokusů. V kategorii žen vybojovalo prvenství družstvo SDH Bolevec a děvčata z SDH Nýřany obsadila druhé místo. V kategorii mužů zvítězilo družstvo SDH Bolevec, družstvo SDH Zbůch obsadilo druhé místo a na třetím místě skončilo naše domácí družstvo SDH Tlučná.

Ke každému ročníku našeho memoriálu neodmyslitelně patří i jedna samostatně hodnocená dovednostní tajná disciplína. V letošním roce si všichni členové soutěžních družstev zahráli na číšníky.

Úkolem družstev bylo štafetovým způsobem absolvovat slalomovou trať s pivním tácem a šesti kelímky naplněnými vodou, přičemž nesení tácu bylo povoleno pouze na dlani či prsty jedné ruky.

Hodnocen byl nejen dosažený čas, ale i donesené celkové množství vody. V tomto zábavném klání zvítězilo družstvo mužů i žen SDH Bolevec.

Věříme, že se i přes malou účast soutěžních družstev sobotní odpoledne líbilo nejen všem soutěžícím, ale i divákům.

Nové knihy v Tlučenské knihovně

Jo Nesbo
Policie

10. díl krimi série o detektivu Harrym Holeovi. Na místech, kde bylo v minulosti spácháno několik vražd, jež nebyly objasněny, jsou nalezeni mrtví policisté, kteří tyto zločiny tehdy vyšetřovali. Všichni byli rovněž zavražděni, a to nanejvýš brutálním způsobem. Policie postrádá jakoukoli stopu, a navíc se musí obejít bez svého nejlepšího vyšetřovatele. V nemocnici mezitím leží v kómatu těžce zraněný muž. Jeho pokoj střeží policisté a nikdo se nesmí dozvědět, jak se tajemný pacient jmenuje.

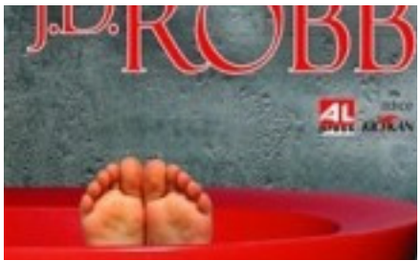

J. D. Robb
Očistím tě od hříchu

Při rekonstrukci staré budovy, bývalého útulku pro týrané děti, se najde pytel s lidskými kostmi. Počítačová rekonstrukce obličejů dokáže, že se jedná o kostry jedenácti dívek ve věku kolem patnácti let. Eva Dallasová sice pachatele odhalí, jenže to má háček – je totiž patnáct let mrtvý…

Michael Viewegh
Zpátky ve hře

Nová próza Michala Viewegha se jmenuje podle jedné ze třinácti povídek, která knihu také uzavírá. Autor svou oblíbenou postavu – Oskara – vystavuje kritickým životním momentům: manželskému stereotypu, nevěrám či jisté smrti, kterou sice Oskar přežije, ale s těžkými následky.
Jedním z nich je rozvod. V povídkách si vychutnáme jejich literární rozmanitost i další autorovy přednosti, včetně ironie, nadsázky i melancholické grotesknosti. Stručně řečeno: náš nejpopulárnější spisovatel je zpátky ve hře.

Naši florbalisté